Dziennik rządowy

dla

okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Część VIII.

Wydana i rozesłana dnia 16. Lutego 1856.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg.

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

VIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. Februar 1856.

28.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 27. Października 1855. l. 35,963.

względem zaprowadzenia niższo-austryackiéj miary i wagi jako jedynie prawnie ważnéj, a oraz względem cymentowania takowych.

Na mocy artykułu I. cesarskiego rozporządzenia z dnia 6. Siérpnia 1855. r. (Dziennik praw Państwa, zeszyt XXXII. nr. 145.) mają być z dniem 1. Siérpnia 1856. r. w Galicyi, Krakowie i na Bukowinie zaprowadzone austryackie sypne i płynne miary i wagi z swemi podziałami, jako jedynie prawne, a używanie innych miar i wag w publiczném kupnie i przedaży jest na mocy artykułu III. pod karą zakazane.

Które to rozporządzenie każdego, a w szczególności kupców i ludzi przemysłowych, mianowicie zaś tych, którzy się zajmują sporządzaniem i przedażą miar i wag, tudzież przedmiotów do tego się odnoszących, uchroni od szkody, podaje się prócz zwyczajnéj drogi obwieszczenia ustaw, także tutaj sobno z tym dodatkiem do wiadomości publicznéj, że niższo-austryacka miara i waga, która dotychczas tylko we wszystkich urzędach publicznych i w monopolowych sprzedażach rządowych, tudzież w handlu żelazem wyłącznie, a w handlu towarami bławatnemi obok miary galicyjskiéj była prawnie obowiązującą, odtąd także w wszelkim innym handlu obok istniejącéj jest pozwolona aż do czasu, w którym w ogólności wyłącznie wejdzie w moc obowiązującą.

Cymentowanie według niższo-austryackiéj miary i wagi będzie przedsięwzięte uprzednio przez obwodowe urzędy, potém zaś jeszcze przez wszystkie urzęda powiatowe i magistrat Lwowski.

Względem wykonania powołanego ces. rozporządzenia i scisłego przestrzegania przepisów istniejących co do używania prawdziwéj miary i wagi w handlu publicznym, środki sprężyste są równocześnie zarządzone.

Gołuchowski m. p.

29.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Listopada 1855. l. 41,974.,

wydane do wszystkich urzędów podwładnych,

względem oznaczenia wagi czokolady według funtów wiédeńskich na obwinięciach pakietów.

Wysokie c. k. Ministeryum Handlu oznajmiło reskryptem z dnia 31. Października r. b. l. 24,526. co następuje:

28.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 27. Oktober 1855, Z. 35963.

wegen Einführung des niederösterreichischen Maßes und Gewichtes als allein gesetzlich geltend, und wegen der dießfälligen Zimentirung.

Nach Artikel I. der kaiserlichen Verordnung vom 6. August 1855 (Reichs-Gesetz-Blatt Stück XXXII. Nr. 145) haben vom 1. August 1856 in Galizien, Krakau und der Bukowina die österreichischen Hohl-, Längen- und Gewichtsmaße mit ihren Unterabtheilungen als die allein gesetzlichen Maße und Gewichte zu gelten, und ist nach Art. III im öffentlichen Kaufe und Verkaufe der Gebrauch anderer als dieser Maße und Gewichte bei Strafe verboten.

Dieß wird, um Jedermann, insbesondere die Handelsleute und Industriellen, namentlich diejenigen, welche sich mit der Verfertigung und dem Verkaufe von Maßereien und Gewichten und darauf bezugnehmenden Gegenständen befassen, vor Nachtheil zu bewahren, außer dem gewöhnlichen Wege der Kundmachung der Gesetze, hier noch besonders mit dem Beisatze zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß das niederösterreichische Maß und Gewicht, welches bisher nur bei allen öffentlichen Aemtern und Staats-Monopols-Verschleißen, dann dem Eisenhandel ausschließlich, bei dem Schnittwaarenhandel nebst dem galizischen Maße gesetzlich giltig war, von nun an auch in allem sonstigen Verkehr neben dem bestehenden gestattet ist bis zu dem Zeitpunkte, wo es überhaupt in ausschließliche Giltigkeit treten wird.

Die Zimentirung nach niederösterreichischem Maß und Gewichte wird vorläufig von den Kreisbehörden, nochmals von allen Bezirksämtern und dem lemberger Magistrate vorgenommen werden.

Wegen Vollziehung der bezogenen kaiserlichen Verordnung und strengen Handhabung der auf den Gebrauch richtiger Maße und Gewichte im öffentlichen Verkehre bestehenden Vorschriften, werden gleichzeitig nachdrückliche Maßregeln getroffen.

Goluchowski m. p.

29.

Verordnung der k. k. Statthalterei vom 19. November 1855, Z. 41974,

an alle Unterbehörden,

wegen Bezeichnung des Gewichtes der Chocolate nach Wiener Pfunden auf den Umschlägen der Packete.

Das h. Handelsministerium hat mit Erlaße vom 31. Oktober l. J. Z. 24526 Folgendes anher bedeutet:

Spostrzeżeniem, że w Niższéj Austryi przy sprzedaży na wagę czokolady w pakietach cało-, pół- i ćwierćfuntowych jest w użyciu różniąca się od jedynie prawem przepisanego funta wiédeńskiego, to jest mniejsza waga funtowa najczęściéj o 28 łutach wiédeńskich, spowodowane zostało Ministeryum Handlu wydać dla Niższéj Austryi rozporządzenie, że wprawdzie niewzbronném jest mieć na sprzedaż czokoladę w pakietach dowolnéj wagi, że jednak rzeczywista waga zawartéj w takim pakiecie czokolady bez wliczenia obwoju powszechnie prawem przepisanéj wagi, a przeto w Niższéj Austryi, gdzie funt wiédeński jest przepisany według wiédeńskich funtów i łutów, na obwinięciu pakietu w sposób wyraźny i trwały oznaczona być ma wykazana.

Nie zabrania się przezto podawać wagi także według jednostek innych wag krajowych i zagranicznych, to wszakże dziać się ma w sposób taki, iżby oznaczenie wagi prawem przepisanéj na dokładności nie straciło.

Niniejsze zobowiązanie rozciąga się także na czokoladę na sprzedaż wystawianą a pochodzącą z krajów, gdzie zaprowadzona jest waga różniąca się od wagi wiédeńskiéj.

Przeciw przekroczeniom powyższych rozrządzeń ma się postępować według rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. Kwietnia 1854. r. (Dziennik praw Państwa, część XXXIII. nr. 96.).

Przytém postanowiono, że te przepisy w Niższéj Austryi z dniem 1. Maja 1856. r. otrzymują moc obowiązującą.

Rozporządza się więc z odwołaniem się na przytoczony na wstępie dekret ministeryalny, że te przepisy podobnie jak w Niższéj Austryi, także i w tym okręgu rządowym z dniem 1. Maja 1856. r. otrzymać mają moc obowiązującą.

Gołuchowski m. p.

30.

Ogłoszenie c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Listopada 1855. l. 41,570.,

względem pokrycia potrzeb krajowych i uwolnienia gruntu od ciężarów na rok administracyjny 1856.

W skutek reskryptu c. k. Ministeryum Spraw Wewnętrznych z dnia 31. Października 1855. r. l. 24,805. ma się pobiérać na pokrycie potrzeb krajowych i uwolnienia gruntu od ciężarów na rok administracyjny 1856. w Lwowskim okręgu administracyjnym, a mianowicie na potrzebę krajową po 7 kr., a na uwolnienie gruntu od ciężarów po 14 kr., razem po 21 kr. mon. kon. od każdego reńskiego wszystkich stałych podatków, a przeto także od podatku dochodowego od stałych poborów.

Gołuchowski m. p.

Die Wahrnehmung, daß in Niederösterreich bei dem gewichtweisen Verschleiße der Chocolate in Packeten nach ganzen, halben oder viertel Pfunden ein von dem allein gesetzlichen Wiener Pfunde verschiedenes, und zwar geringeres Pfundgewicht, meistens zu 28 Wiener Lothen, in Anwendung sei, bestimmte das Handelsministerium, für Niederösterreich die Anordnung zu erlassen, daß es zwar unbenommen bleiben soll, Chocolate in Packeten von beliebigem Gewichte zum Verkaufe zu bringen, daß jedoch das wirkliche Gewicht des in einem solchen Packete enthaltenen Chocolate ohne Einrechnung der Emballage nach dem allgemein gesetzlichen Gewichte, somit in N. Oesterreich, wo das Wiener Gewicht Geltung hat, nach Wiener Pfunden und Lothen auf dem Umschlage des Packetes in deutlicher und bleibender Weise ersichtlich zu machen ist.

Es ist hiedurch nicht verwehrt, das Gewicht auch nach anderen Maßeinheiten des In- oder Auslandes anzugeben, jedoch hat dieses in solcher Weise zu geschehen, daß die Angabe des gesetzlichen Gewichtes an Deutlichkeit nicht verliere.

Die vorstehende Verpflichtung erstreckt sich auch auf jene in Verschleiß gebrachte Chocolate, die aus Ländern herrührt, wo ein von dem Wienergewichte verschiedenes Gewichtsmaß eingeführt ist.

Gegen Uebertretungen obiger Anordnungen ist nach der kaiserlichen Verordnung vom 20. April 1854 (R. G. B. XXXIII. Nr. 96) vorzugehen.

Zugleich wurde festgesetzt, daß diese Bestimmungen in N. Oesterreich mit 1. Mai 1856 in Wirksamkeit zu treten haben.

Mit Berufung auf das Eingangsbezogene h. Ministerial-Dekret wird demnach angeordnet, daß diese Bestimmungen so wie in N. Oesterreich, mit 1. Mai 1856 in diesem Regierungsgebiethe in Wirksamkeit zu treten haben.

Goluchowski m. p.

30.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 24. November 1855, Z. 41570,

wegen Bedeckung der Landes- und Grundentlastungs-Erfordernisse für das Verwaltungsjahr 1856.

Zu Folge Erlaßes des k. k. Ministeriums des Innern vom 31. Oktober 1855 Zahl 24805, sind zur Bedeckung der Landes- und Grundentlastungs-Erfordernisse für das Verwaltungs-Jahr 1856 im Lemberger Verwaltungs-Gebiete, und zwar: für das Landes-Erforderniß 7 kr., dann für die Grundentlastung 14 kr. K. M., zusammen 21 kr. K. M. von jedem Gulden sämmtlicher direkten Steuern, daher auch von der Einkommensteuer von stehenden Bezügen, einzuheben.

Goluchowski m. p.

31.

Reskrypt krajowéj Dyrekcyi skarbowéj z dnia 30. Listopada 1855. l. 47,384.,

wydany do wszystkich c. k. urzędów obwodowych, powiatowych i podatkowych, tudzież do magistratu Lwowskiego,

którém podaje się do wiadomości prowizoryczny regulamin egzekucyjny dla odbioru monarchicznych zaległości podatkowych.

Wysokie Ministeryum Skarbu udzieliło reskryptami z dnia 17. Lipca 1854. r. l. 30,130. i z dnia 11. Listopada 1855. r. l. 49,834. dołączony tu ·/. prowizoryczny przepis egzekucyjny ku ogłoszeniu i niezwłocznemu wykonaniu z następującemi uwagami swojemi:

1. Zanim wydanym będzie przepis o poborze podatków przez przełożonych gromad (gmin), uskuteczniać się mającym, wkłada się na urzędy obwodowe i na wprowadzone już urzędy powiatowe (do §. 5.) ten szczególny obowiązek, by się starały o to, iżby obowiązani do płacenia podatków, którzyby należytości podatkowéj w czasie przypadłym nie zapłacili, otrzymywali przez przełożonego gromady gminy wezwanie, ażeby zaległość pod surowością egzekucyi w przeciągu ośmiu dni uiścili.

2. §§. 10. i 18. pozwala się użycie cywilnych posłańców karnych według reskryptu wysokiego Ministeryum Skarbu z dnia 31. Grudnia 1853. roku, l. 18,103. (Dziennik rozporządzeń nr. 3. z roku 1854.).

Wysokie Ministeryum Skarbu włożyło wyżwspomnionemi wysokiemi reskryptami na urzędy obwodowe obowiązek starania się o to, ażeby wykonywano ten przepis egzekucyjny szczególnie po miastach, gdzie użycie egzekucyi wojskowéj okazuje się mniéj stósownem.

Wysokim reskryptem z dnia 3. Lipca 1855. r. l. 24,120. dano urzędom obwodowym w tym względzie osobną instrukcyę. Wzywa się zatém urzędy obwodowe i powiatowe, aby silnie stawały przy scisłém zachowywaniu tego zarządzenia.

3. Zaległość, o któréj w §. 20. mowa, obejmuje nietylko zaległości podatkowe, lecz jak się samo przez się rozumié, także narosłe potąd zaległości w należytości egzekucyjnéj, które egzekwowany według przepisu egzekucyjnego ma ponosić, egzekucya zaś wtedy tylko może być zniesiona, jeźli wszystkie restancye w ogóle całkowicie są uiszczone.

4. W §. 32. ustanowiona jest norma, że koszta egzekucyjne w ogóle mają być pokryte przez dłużnika podatku, a względnie ze sumy zebranéj przy licytacyi zafantowanych mobiliów.

Jeźli koszta te w szczególnych przypadkach dopiéro późniéj dokładnie są wiadome, co zachodzi przy rachunkach (partykularyach) podróży urzędników de-

31.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 30. November 1855, Z. 47384,

an sämmtliche k. k. Kreisbehörden, Bezirks- und Steuerämter, dann an den Magistrat in Lemberg,

womit die provisorische Exekuzions-Ordnung für die Eintreibung der landesfürstlichen Steuer-Rückstände bekannt gemacht wird.

Das h. Finanzministerium hat mit Erlässen vom 17. Juli 1854 Z. 30130 und 11. November 1855 Z. 49834 die mitfolgende provisorische Exekuzionsvorschrift zur Kundmachung und sogleichen Ausführung mit nachstehenden Bemerkungen mitgetheilt:

1. Bis zum Erlaße einer Vorschrift über die Steuereinhebung durch die Gemeindevorsteher, wird den Kreisbehörden und den bereits in Wirksamkeit getretenen Bezirksämtern (zum §. 5.) zur besonderen Pflicht gemacht, dafür zu sorgen, daß jene Steuerpflichtigen, welche die Steuergebühr zur Verfallszeit nicht entrichten, durch den Gemeindevorsteher die Aufforderung erhalten, den Rückstand binnen acht Tagen bei Vermeidung der Exekuzion einzuzahlen.

2. In den §§. 10 und 18 wird die Anwendung der Zivilstrafboten nach Maßgabe des h. Finanzministerial-Erlaßes vom 31. Dezember 1853 Z. 18103 (Verordnungsblatt Nr. 3 ex 1854) gestattet.

Das h. Finanzministerium hat mit den oberwähnten h. Erlässen den Kreisbehörden zur Pflicht gemacht, zu sorgen, daß diese Exekuzions-Modalität vorzugsweise in Städten, wo die Militär-Exekuzion minder anwendbar erscheint, ausgeführt werde.

Mit dem h. Erlaße vom 3. Juli 1855 Z. 24120 wurde den Kreisbehörden hierüber die besondere Weisung ertheilt. Die Kreisbehörden und Bezirksämter werden aufgefordert, mit Festigkeit auf die genaue Befolgung dieser Anordnung zu halten.

3. In dem im §. 20 besprochenen Rückstande sind nicht nur die Steuerrückstände, sondern selbstverständlich auch die bis dahin aufgelaufenen, nach der Exekuzionsordnung von Exequirten zu tragenden Exekuzionsgebühren-Rückstände begriffen, und die Exekuzion kann nur dann unterbrochen werden, wenn alle Rückstände überhaupt vollständig berichtigt sind.

4. In dem §. 32. ist die Norm festgestellt, daß die Exekuzionskosten überhaupt von dem Rückständner und beziehungsweise aus dem Lizitazionserlöse der gepfändeten Fahrnisse zu berichtigen sind.

Wenn diese Kosten in besonderen Fällen erst später vollständig ausgemittelt werden, was bei den Reisepartikularien der zur Vornahme des Exekuzionsverfahrens

legowanych do postępowania egzekucyjnego, tedy nie zmienia to w niczém ustanowionéj normy. Na pokrycie nie zupełnie jeszcze porachowanych kosztów, należy oddzielić kwoty w przybliżoném obliczeniu od sumy na licytacyi zebranéj i tymczasowo je zatrzymać.

Będzie to rzeczą urzędów powiatowych baczyć, ażeby te zatrzymane kwoty pozostawiono tymczasem jako depozyt w urzędach podatkowych, a stronom dla ich bezpieczeństwa kwity na nie wydawano.

Po buchalteryczném adjustowaniu kosztów z powodu postępowania egzekucyjnego narosłych, kwota potrzebna do ich pokrycia ma być uiszczona z zatrzymanéj ilości i wciągnięta w wydatki jako opłacony depozyt, pozostająca zaś przytém reszta za odebraniem kwitu zaopatrzonego na stronie odwrotnéj twierdzeniem odbioru ma być wciągnięta w wydatki na rzecz uiszczenia, równocześnie zaś pobrana na rzecz bieżących lub zaległych podatków albo innych zwróceń, właściwi zaś kontrybuenci mają stosownie do przepisu kwity otrzymywać.

Gdyby zaś nie było żadnych zaległości, a bieżący dług był zapłacony, wtedy reszta depozytu stronie w gotowiźnie wypłaconą być powinna.

Względem należytości indywiduów do fantowania, detaksacyi i licytacyi delegowanych, stanowi się co następuje:

Jeżeli przeznaczone do tego osoby są urzędnikami, należytości ich mają swą postawę w istniejących przepisach.

Jeźli zaś indywidua nie będące urzędnikami, użyte będą do którego z aktów wspomnionych, wtedy należy rozróżnić, czyli są mieszkańcami miejscowemi lub nie.

Piérwsi nie mają prawa żądać wynadgrodzenia, drudzy zaś mają co do wydatków łożonych w celu uskutecznienia swéj czynności, tudzież co do czasu i trudów przytém podjętych, złożyć rachunek, który potém urząd obwodowy sprawdzić, i według zachodzących stosunków umiarkować powinien.

5. Według dotychczasowych doświadczeń stwierdziło się to, że właściwa sekwestracya, w skutek któréj dochody z dóbr przez własnych sekwestratorów bywały zajęte i administrowane, trudna bywa do przeprowadzenia, i nie odnosi pomyślnego skutku.

Z tego powodu zarządzono istniejącym w tym kraju przepisem o sekwestracyi z dnia 27. Grudnia 1846. r., że zajęcie dochodów dóbr (sekwestracyą) ma poprzedzać sekwestratoryczne wydzierzawienie, to bowiem okazało się najskuteczniejszym środkiem uzyskiwania zaległości podatkowych.

Prowizoryczny przepis egzekucyjny opiéwa o tym przedmiocie w §§. 38. do 43.

Wysokie Ministeryum Skarbu nadmieniło zarazem, że ustanawianie sekwestratora (§§. 44. włącznie do 48.), które zwyczajnie może być użyte tylko

delegirten Beamten eintritt, so ändert dieses nichts an der aufgestellten Norm. Für die noch nicht vollständig ermittelten Kosten sind Beträge im beiläufigen Anschlage von dem Lizitazionserlöse auszuscheiden und einstweilen zurückzubehalten.

Es wird die Sache der Bezirksämter seyn, damit diese zurückbehaltenen Beträge einstweilen bei den Steuerämtern als Deposit behalten, und die Parteien hierüber zu ihrer Sicherheit quittirt werden.

Nach der buchhalterischen Adjustirung der, aus Anlaß des bewirkten Exekuzionsverfahrens aufgelaufenen Kosten, ist der zu deren Deckung erforderliche Betrag aus dem zurückbehaltenen Quantum zu berichtigen und als zurückgezahltes Deposit zu beausgaben, der hiernach verbleibende Rest aber, gegen Einziehung der, mit der Empfangsbestätigung auf der Rückseite versehenen Erlagsquittung, auf Berichtigung zu beausgaben, gleichzeitig aber auf kurrente oder rückständige Steuern, oder sonstige Ersätze zu beeinnahmen, und den betreffenden Kontribuenten ordnungsmäßig zu quittiren.

Falls aber keine Rückstände vorhanden, und die kurrente Schuldigkeit berichtigt seyn sollte, so ist der Depositenrest der Partei bar zurückzuzahlen.

Hinsichtlich der Gebühren der, zur Pfändung, Schätzung und Feilbiethung abgeordneten Individuen, wird Folgendes bestimmt:

Wenn die hiezu bestimmten Personen Beamten sind, so werden ihre Gebühren durch die bestehenden Vorschriften normirt.

Werden aber Individuen, die keine Beamten sind, zu einem der genannten Akte beigezogen, so ist zu unterscheiden, ob dieselben Ortsinsassen sind, oder nicht.

Die Ersteren haben auf keine Vergütung Anspruch, Letztere hingegen haben über die, im Zwecke ihrer Verwendung gemachten Auslagen, so wie über ihren Zeit- und Müheaufwand Rechnung zu legen, welche sodann die Kreisbehörde zu prüfen und nach Maßgabe der obwaltenden Verhältnisse zu mäßigen hat.

5. Nach den bisherigen Erfahrungen hat es sich bewährt, daß die eigentliche Sequestrazion, wornach die Gutsproventen mittelst eigener Sequester mit Beschlag belegt und verwaltet werden, schwer durchzuführen ist, und nicht von einem gedeihlichen Erfolge begleitet wird.

Aus diesem Grunde ist mit der hierlandes bestehenden Sequestrazionsordnung vom 27. Dezember 1816 angeordnet worden, daß der Beschlagnahme der Gutsprovente (Sequestrazion) die sequestratorische Verpachtung, welche als das wirksamste Mittel zur Einbringung von Steuerrückständen betrachtet wurde, vorauszugehen habe.

Die provisorische Exekuzionsordnung behandelt diesen Gegenstand in den §§. 38 bis 43.

Das hohe Finanzministerium hat zugleich bemerkt, daß die Aufstellung eines Sequesters (§§. 44 bis inclusive 48), welche in der Regel wohl nur bei dem

przy większéj posiadłości gruntowéj — dobrach wciągnionych do tabuli krajowéj —, wśród obecnych stosunków znajdzie tylko bardzo ograniczone użycie, gdyż sądownictwo patrymonialne jest zniesione, a tacy właściciele dóbr nie ręczą więcéj za pobór i składanie podatków swych poddanych, lecz tylko za swoją własną powinność podatkową.

Zaległości w podatku domowym, które przy troskliwém przestrzeganiu przepisu o poborze i egzekucyi takowych nie mogą wzróść do znacznéj wysokości, będą się musiały w większéj części przypadków egzekwować fantowaniem mobiliów lub prostém zajęciem czynszów najmu.

Wysokie Ministeryum Skarbu spodziéwa się, że zapomocą ustanowionych teraz także władz monarchicznych najniższego rzędu istniejące przepisy podatkowe ściśléj będą przestrzegane, a przypadki nagromadzenia się zaległości i użycia wyższych stopni egzekucyi nie tak często już nastąpią. Sekwestratorem (§. 44.) może być, z wyjątkiem urzędników monarchicznych, ustanowiony, ktokolwiekby z uwzględnieniem §. 45. prowizorycznego przepisu egzekucyjnego był do tego zdolnym.

Obowiązki sekwestratora zawarte są w przepisie o sekwestracyi z dnia 27. Grudnia 1816. r. l. 57,885. tudzież w rozporządzeniu gubernialném z dnia 16. Grudnia 1825. r. l. 66,545. (prow. Zbiór praw z roku 1825. strona 254.) i dają się zebrać w krótkości w następujące postanowienia:

a) Przedmiot opodatkowania ma według postanowień powszechnéj ustawy cywilnéj być administrowany, jak przystoi na porządnego gospodarza, według najlepszéj wiedzy i sumienia.

b) Pieniądze na pokrycie zaległości, tudzież bieżących należytości podatkowych, mają być do kasy właściwego urzędu podatkowego składane.

c) Z dochodów i wydatków administracyi ma być złożony rachunek, a powierzony przedmiot przy wystąpieniu z sekwestracyi oddany właścicielowi podług inwentarza.

Sekwestrator polityczny jest przeto urzędownie postanowionym zarządcą, i jako taki jest upoważnionym sprawować wszystkie prowenta, a przeto także ekonomię sekwestrowanego przedmiotu bez wszelkiéj przeszkody według swéj najlepszéj wiedzy i sumienia, czuwać nad urzędnikami i sługami ekonomicznemi, a jeźli służbę swoją źle pełnią, oddalać ich nawet, a na ich miejsce innych przyjmować.

Wpływ właściciela sekwestrowanego przedmiotu podatkowego ogranicza się tylko na wglądanie w prowadzenie sprawy sekwestracyi.

Ponieważ ten ostateczny środek przymusowy z powodu rzadkości zupełnie zdolnych do téj sprawy indywiduów i dla rozmaitych przeszkód, jakie strony stawiać zwykły, jest najmniéj przydatny do popiérania celu sekwestracyi, przeto

größeren Grundbesitze — den in der Landtafel eingetragenen Gütern — in Anwendung kommen kann, unter den dermaligen Verhältnissen nur eine sehr beschränkte Anwendung finden wird, weil die Patrimonialgerichtsbarkeit aufgehoben ist, und solche Gutsbesitzer nicht mehr für die Einhebung und Abfuhr der Steuern ihrer Unterthanen, sondern nur für ihre eigene Steuerschuldigkeit einzustehen haben.

Gebäudesteuerrückstände, die bei sorgsamer Handhabung der Steuer-Einhebungs- und Exekuzionsvorschrift nicht zu einer bedeutenden Höhe anwachsen können, werden aber in den meisten Fällen durch Pfändung der Fahrnisse, oder durch die einfache Beschlagnahme der Miethzinse hereinzubringen seyn.

Das hohe Finanzministerium setzt voraus, daß durch die nunmehr auch in unterster Linie aufgestellten landesfürstlichen Behörden, die bestehenden Steuervorschriften genauer werden gehandhabt und die Fälle des Anhäufens von Rückständen und der Anwendung höherer Exekuzionsgrade nunmehr nicht so oft eintreten werden. Zum Sequester (§. 44) kann, mit Ausnahme der landesfürstlichen Beamten, jedes taugliche und dem Geschäfte geeignete Individuum, mit Berücksichtigung des §. 45 der provisorischen Exekuzionsordnung, bestellt werden.

Die Obliegenheiten eines Sequesters sind in der Sequestrazionsordnung vom 27. Dezember 1816 Z. 57885 und in der Gubernial-Verordnung vom 16. Dezember 1825 Z. 66545 (Prov. Gesetz-Sammlung vom J. 1825 Seite 254) enthalten, und lassen sich auf nachstehende Bestimmungen zurückführen:

a) Das Steuerobjekt nach den Bestimmungen des allgemeinen bürgerlichen Gesetzes, wie es einem ordentlichen Hausvater geziemt, nach seinem besten Wissen und Gewissen zu verwalten.

b) Die eingehobenen Gelder zur Deckung der Steuerrückstände, dann der kurrenten Steuergebühren an die Kasse des kompetenten Steueramtes abzuführen.

c) Ueber die Einnahmen und Ausgaben seiner Verwaltung Rechnung zu legen, und das anvertraute Gut bei dem Austritte aus der Sequestrazion inventarmäßig an den Eigenthümer zu übergeben.

Der politische Sequester ist somit ein ämtlich angestellter Verwalter, und als solcher ist er berechtigt, sämmtliche Provente, und somit auch die Oekonomie des sequestrirten Gutes, ohne irgend einer Hemmung nach seinem besten Wissen und Gewissen zu besorgen, die Wirthschaftsbeamten und Diener zu überwachen, und wenn sie ihren Dienst schlecht verrichten, auch zu entlassen und durch Andere zu ersetzen.

Der Einfluß des Eigenthümers des sequestrirten Steuerobjektes ist blos auf die Einsichtsnahme in die Geschäftsführung des Sequesters beschränkt.

Da diese äußerste Zwangsmaßregel wegen der Seltenheit vollkommen geeigneter Individuen zu diesem Geschäfte und wegen der manigfaltigen Hindernisse, die ihnen von Seite der Parteien in den Weg gelegt werden, am wenigsten geeignet ist den

będzie spólnym interesem Skarbu Państwa i właściciela sekwestrowanych realności ku temu dążyć, ażeby takowe z formalnéj sekwestracyi przechodziły w dzierżawę.

We wszystkich takich przypadkach jest obowiązkiem c. k. urzędów obwodowych i powiatowych od czasu do czasu próbować, czyli zasekwestrowane realności po uprzedniém wyprowadzeniu dochodu, które potém z przyzwaniem sekwestratora i właściciela z tém większą dokładnością nastąpić może, nie mogą być wydzierzawione.

6. Przytém zwraca się nato uwagę urzędów obwodowych i powiatowych, że użycie środków przymusowych przeciw opieszałym podatkującym przedewszystkiém w owych porach ma się odbywać z surowością, gdy wieśniak wyprzedawszy po żniwie zbiory swoje jest w możności czynienia wypłat.

Madurowicz m. p.

/

Prowizoryczny

Regulamin egzekucyjny

dla

odbioru monarchicznych zaległości podatkowych.

I.

Wstępne postanowienia.

§. 1.

Wpłata monarchicznych stałych podatków, mianowicie: podatku gruntowego, domowo-klasycznego, podatku od czynszu z domów, tudzież podatku dochodowego, jakotéż dodatków do tychże, ma się odbywać w cztérech ratach kwartalnych, z których piérwsza z końcem Stycznia, druga z końcem Kwietnia, trzecia z końcem Lipca, a czwarta z końcem Października każdego roku uiszczona być musi. Wpłata podatku zarobkowego wraz z dodatkami do niego ma się odbywać w dwóch półrocznych ratach, z których piérwsza z dniem 1. Stycznia, druga z dniem 1. Lipca każdego roku uiszczona być musi.

Włożony na przekupniów obnośnych podatek zarobkowy musi być w całorocznéj kwocie z góry uiszczony.

§. 2.

Kwota należytości podatkowéj będzie podana do wiadomości każdego podatkującego zapomocą wygotowanéj książeczki podatkowéj lub osobnych arkuszy płatniczych corocznie, z wyjątkiem należytości podatku zarobkowego, który w kwocie wyrażonéj w karcie podatku zarobkowego ciągle, dopóki nanowo prenotowanym lub odpisanym nie będzie, uiszczany być powinien.

Zweck der Sequestrazion zu fördern, so wird es das vereinte Interesse des Staatsschatzes und des Eigenthümers der sequestrirten Realitäten seyn, dahin zu wirken, daß dieselben aus der förmlichen Sequestrazion in die Pachtung übergehen.

In allen solchen Fällen ist es die Pflicht der k. k. Kreisbehörden und Bezirksämter, zur Verpachtung der sequestrirten Realitäten, nach vorläufiger Ermittlung des Ertrages, welche dann unter Beiziehung des Sequesters und des Eigenthümers mit desto größerer Genauigkeit geschehen kann, den Versuch von Zeit zu Zeit zu erneuern.

6. Die Kreisbehörden und Bezirksämter werden aufmerksam gemacht, daß die Anwendung von Zwangsmaßregeln gegen säumige Steuerpflichtige vorzugsweise in jenen Perioden mit Strenge Statt zu finden hat, wo der Landmann durch den Erlös der Ernte bei Zahlungskräften ist.

Madurowicz m. p.

Provisorische

Exekuzions-Ordnung

für die

Eintreibung der landesfürstlichen Steuerrückstände.

I.

Einleitende Bestimmungen.

§. 1.

Die Einzahlung der landesfürstlichen direkten Steuern, und zwar: der Grundsteuer, Hausklassen- und Hauszinssteuer, dann der Einkommensteuer, sowie der Zuschläge hiezu, hat in vier Quartalsraten zu geschehen, wovon die erste mit Ende Jänner, die zweite mit Ende April, die dritte mit Ende Juli und die vierte mit Ende Oktober jeden Jahres berichtiget seyn muß. Die Einzahlung der Erwerbsteuer sammt den Zuschlägen hiezu hat in zwei halbjährigen Raten zu geschehen, wovon die erste mit 1. Jänner und die zweite mit 1. Juli jeden Jahres berichtiget seyn muß.

Die den Hausirern auferlegte Erwerbsteuer muß in dem ganzjährigen Betrage in Vorhinein entrichtet werden.

§. 2.

Der Betrag an der Steuerschuldigkeit wird jedem Steuerpflichtigen mittelst des ausgefertigten Steuerbüchels oder mittelst besonderer Zahlungsbögen alljährlich, mit Ausnahme der Erwerbsteuerschuldigkeit, bekannt gegeben, welche mit dem, in dem Erwerbsteuerscheine enthaltenen Betrage fortan bis zu dem Zeitpunkte einer neuerlichen Vorschreibung oder Abschreibung derselben zu entrichten ist.

§. 3.

Ktokolwiek posiada realność, lub wykonywa przedsiębiorstwo podatkowi podlegające, ten wymierzony od tego podatek w terminie płacenia dla każdéj gminy wyznaczonym, a to bez względu na to, czy przeciw wymiarowi podatku zaniósł żałobę, lub nie, płacić jest obowiązany, podane bowiem przeciw wymiarowi podatku przedstawienie nie ma mieć mocy wstrzymującéj pobór wymierzonego podatku. Wpłaty z góry, tudzież częściowo uiszczane, będą także każdą razą przyjmowane i należycie kwitowane.

§. 4.

W przypadkach, w których indywidualna prenotacya podatku na nowy rok administracyjny nie może dość wcześnie nastąpić, obowiązany każdy kontrybuent uiszczać podatek w prenotowanych ratach tak długo według należności roku poprzedzającego, dopóki należność na nowy rok administracyjny nie przyjdzie do prenotacyi, w którą następnie wpłaty już uiszczone wliczone być mają.

§. 5.

Przeciw każdemu kontrybuentowi, któryby w przeciągu ośmiu dni po upływie ostatniego terminu wpłaty (§. 1.) nie uiścił swojéj należytości podatkowéj, będzie niezwłocznie w duchu następujących postanowień wytoczone postępowanie przymusowe, które jest

a) wysłaniem egzekucyi wojskowéj lub cywilnego posłańca karnego;
b) fantowaniem;
c) sekwestracyą i
d) sprzedażą dóbr nieruchomych.

II.

O przymusowym odbiorze zaległości podatkowych w drodze egzekucyi wojskowéj lub w drodze cywilnych posłańców karnych.

§. 6.

Po upływie ośmiu dni po zamknięciu kwartału urząd podatkowy ułoży indywidualne wykazy prenotowanych zaległości podatkowych, a to osobno dla każdéj gminy, i te odda urzędowi powiatowemu.

§. 7.

Urząd powiatowy ma się najspieszniéj przekonać, czyli między wymienionymi dłużnikami podatków nie znajdują się także tacy, którzyby w skutek doznanych klęsk elementarnych wystąpili o wyjednanie prawem dozwolonego opuszczenia podatków, względem czegoby rozstrzygnienie właściwéj władzy jeszcze w toku było. W takim przypadku ma urząd powiatowy przy nazwisku takiego

§. 3.

Jedermann, der eine Realität besitzt, oder eine steuerpflichtige Unternehmung ausübt, ist verpflichtet, die hievon bemessene Steuer an dem, für jede Gemeinde zur Steuerzahlung anberaumten Termine unweigerlich, und zwar ohne Rücksicht auf eine etwa überreichte Beschwerde gegen das Steuerausmaß zu entrichten, indem eine gegen die Steuerbemessung eingebrachte Vorstellung keine rückhaltende Kraft gegen die Einhebung der bemessenen Steuer hat. Auch Vorauszahlungen, sowie Theil-Abstattungen weden jedesmal angenommen und gehörig quittirt werden.

§. 4.

In jenen Fällen, wo die individuelle Steuervorschreibung für das neue Verwaltungsjahr nicht rechtzeitig genug erfolgen kann, bleibt jeder Kontribuent verpflichtet, die Steuer in den vorgeschriebenen Raten so lange nach der Gebühr des Vorjahres zu entrichten, bis die Schuldigkeit für das neue Verwaltungsjahr zur Vorschreibung gelangt, in welche dann die bereits geleisteten Zahlungen einzurechnen sind.

§. 5.

Gegen alle jene Kontribuenten, welche binnen acht Tagen nach Verlauf des letzten Einzahlungs-Termines (§. 1.) ihre Steuerschuldigkeit nicht berichtigen, wird sofort im Sinne der nachfolgenden Bestimmungen das Zwangsverfahren eingeleitet werden, welches

a) in der Einlegung von Militär-Exekuzion, oder Absendung von Zivil-Strafboten;
b) in der Pfändung;
c) in der Sequestrazion, und
d) im Verkaufe der unbeweglichen Güter besteht.

II.

Von der zwangsweisen Eintreibung der Steuerrückstände durch Militär-Exekuzion oder durch Zivil-Strafboten.

§. 6.

Nach Verlauf von acht Tagen nach dem Quartalsschlusse hat das Steueramt die vorgeschriebenen individuellen Steuerrückstands-Ausweise, und zwar abgesondert für jede Gemeinde, zu verfassen und dem Bezirksamte zu übergeben.

§. 7.

Das Bezirksamt hat sich schleunigst zu überzeugen, ob unter den namhaft gemachten Steuer-Rückständnern auch solche vorkommen, die sich in Folge erlittener Elementar-Unfälle um die Erwirkung eines gesetzlich zuläßigen Steuernachlaßes gemeldet haben, worüber die Entscheidung der kompetenten Behörde noch im Zuge schwebt. In diesem Falle hat das Bezirksamt bei dem Namen eines solchen Rückständners in der

dłużnika w kolumnie uwagi zapisać, kiedy i z jakiego to powodu tenże o zezwolenie opuszczenia wystąpił, i ile żądane opuszczenie wynosi.

Takie do opuszczenia zaproponowane kwoty zostają wyłączone zpod egzekucyi.

§. 8.

Po tém uzupełnieniu otrzymanego od urzędu podatkowego wykazu zaległości urząd powiatowy takowy bez zwłoki i najdaléj w przeciągu trzech dni przeszle urzędowi obwodowemu wraz z prośbą o zarządzenie egzekucyi.

§. 9.

Następnie urząd obwodowy ma bez względu na własności pozostałych w zaległości dłużników podatkowych zarządzić niezwłocznie postępowanie egzekucyjne.

§. 10.

W tym celu wyznaczy urząd obwodowy stosownie do wysokości zalegających kwot podatkowych i do liczby dłużników, albo stosowną od właściwych wojskowych komend stacyjnych zażądać się mającą ilość żołnierzy do egzekucyi, lub téż stosowną ilość cywilnych posłańców karnych i wygotuje, podług tego bolety egzekucyjne.

§. 11.

Dani ze strony władzy wojskowéj żołnierze egzekucyjni odesłani będą do urzędu powiatowego, który przy udzieleniu stosownéj instrukcyi doręczy im otrzymane od urzędu obwodowego bolety egzekucyjne, i zarządzi za pośrednictwem wójtów (przełożonych gminy) dalsze postawienie onychże u dłużników pod egzekucyą będących.

Również postąpi urząd powiatowy względem cywilnych posłańców karnych, przez tenże urząd z pomiędzy najzaufańszych mieszkańców powiatu wybiéranych, którzy prócz tego otrzymać mają otwarty rozkaz w języku krajowym napisany i pieczęcią urzędu powiatowego zaopatrzony.

§. 12.

Ilość egzekwentów urząd obwodowy wyznaczy dla każdego poszczególnego dłużnika w miarę kwoty jego zaległości podatkowéj zapomocą biletu egzekucyjnego, mianowicie, jeźli zaległość kontrybuenta nie wynosi pięćdziesiąt reńskich, wyznacza się tylko jeden egzekwent, gdzie zaś zaległość jest znaczniejsza, podwaja się ta ilość, i w tym stosunku jeźli egzekwująca się suma jest większa, pomnaża się także ilość egzekwentów.

Nie jest jednak rzeczą konieczną, przypadającą według tego na całą miejscowość ilość egzekwentów żądać od komend wojskowych i stawiać ją rzeczy-

Anmerkungs-Kolonne anzuführen, wann sich dieser um die Bewilligung eines Steuer-Nachlasses, dann aus welchem Anlasse gemeldet hat, und wie hoch sich der in Anspruch genommene Steuernachlaß beläuft.

Solche zum Nachlaß in Antrag gebrachten Beträge bleiben von der Exekuzion ausgeschlossen.

§. 8.

Nach dieser Ergänzung des vom Steueramte erhaltenen Rückstands-Ausweises ist derselbe von Seite des Bezirksamtes ohne Verzug und längstens binnen 3 Tagen an die Kreisbehörde mit dem Ansuchen um die Einleitung der Exekuzion zu senden

§. 9.

Die Kreisbehörde hat hiernach ohne Rücksicht auf die Eigenschaft der im Rückstande verbliebenen Steuerpflichtigen unverzüglich das Exekuzionsverfahren einzuleiten.

§. 10.

Zu diesem Behufe bestimmt die Kreisbehörde nach der Größe der aushaftenden Steuerbeträge und nach der Zahl der Rückständner entweder die erforderliche, von den betreffenden Militär-Stazions-Kommanden anzusuchende Militär-Exekuzions-Mannschaft, oder die nöthige Zahl von Zivilstrafboten, und fertiget darnach die Exekuzions-Volleten aus.

§. 11.

Die von der Militär-Behörde beigestellte Exekuzions-Mannschaft ist an das Bezirksamt zu weisen, welches derselben unter Beifügung der erforderlichen Belehrung die von der Kreisbehörde erhltenen Exekuzions-Volleten aushändiget, und die weitere Einlegung der Mannschaft bei den zu exequirenden Rückständnern durch die Gemeinde-Vorstände veranlaßt.

Ebenso verfährt das Bezirksamt rücksichtlich der von ihm selbst aus den verläßlichsten Insassen des Bezirks auszuwählenden Zivilstrafboten, welche außerdem mit einer in der Landessprache ausgefertigten, und mit dem Amtssiegel des Bezirksamtes versehenen offenen Ordre zu betheilen sind.

§. 12.

Die Zahl der Exequenten ist von der Kreisbehörde für jeden einzelnen Rückständner nach dem Betrage seines Steuerrückstandes mittelst des Exekuzions-Billets zu bemessen, und zwar wird, wenn der Rückstand eines Kontribuenten nicht Fünfzig Gulden beträgt, nur ein Exequent bestimmt, wo aber der Rückstand beträchtlicher ist, wird die Zahl verdoppelt, und in diesem Verhältnisse, nachdem die einzutreibende Summe größer ist, auch die Zahl der Exequenten vermehrt.

Es ist jedoch nicht nothwendig, die hiernach für eine ganze Ortschaft entfallende Anzahl Exequenten von den Militär-Kommanden zu verlangen und bei jedem einzelnen

wiście u każdego poszczególnego dłużnika podatkowego, lecz dość będzie według wielkości miejsca i mieszkających w niém dłużników wysłać jednego lub kilku żołnierzy. Wszakże mimo to musi od każdego poszczególnego dłużnika podatków według liczby egzekwentów wyznaczonych dlań biletem egzekucyjnym być pobiérana należytość egzekucyjna według niżéj następujących postanowień.

§. 13.

Należytość, którą opieszały pod egzekucyą zostający dłużnik podatkowy ma wpłacić, wyznaczona jest najwyższém postanowieniem z dnia 26. Maja 1853. r. w dziennéj kwocie trzech krajcarów mon. kon. dla żołniérza od feldwebla nadół.

§. 14.

Oprócz téj należytości ma egzekwowany dłużnik podatkowy dawać bezpłatnie żołniérzowi na egzekucyi stojącemu także stancyę i obiad, jakto przepisano w patencie o kwaterunku z dnia 15. Maja 1851. r.

Egzekwent cywilny ma miéć tylko stancyę, niema zaś prawa żądać obiadu.

§. 15.

Jeźli jeden żołniérz egzekucyjny równocześnie kilku dłużników egzekwuje, wtedy ten datek *in natura* ma się przez nich uiszczać według kolei, jaką podług okoliczności przełożony gromady (gminy) oznaczy.

§. 16.

W marszu żołniérzy egzekucyjnych na miejsce egzekucyi i z powrotem należy im się od gromad (gmin) lub kwaterodawców kwatera i prowiant za wynagrodzeniem należytości dla wojska w przemarszu wyznaczonych.

§. 17.

Każdy dłużnik podatkowy ma należytość egzekucyjną w kwocie 3 kr. m. k. bez dalszego względu, czyli się używają wojskowi lub cywilni egzekwenci, dla wyznaczonéj dlań ilości egzekwentów w miejscach, gdzie podatki pobiéra przełożony gromady (gminy), składać u tegoż przełożonego, który należytość egzekucyjną do urzędu podatkowego odesłać winien, w miejscach zaś, gdzie urząd podatkowy załatwia bezpośrednio pobór podatków, w urzędzie podatkowym.

§. 18.

Egzekwentowi wojskowemu tylko pojedyncza dzienna należytość 3 kr. m. k., a to po ukończonéj egzekucyi wojskowéj, wypłaconą będzie na rękę od urzędu podatkowego; egzekwent zaś cywiluy otrzymuje po ukończonéj egzekucyi z kasy podatkowéj należytości za użycie go osobnym przepisem postanowione

Steuerrückständner auch wirklich einzulegen, sondern es genügt nach der Größe der Ortschaft und der daselbst wohnhaften Rückständner, einen oder einige Mann zu entsenden. Nichts destoweniger muß aber von jedem einzelnen Steuerrückständner nach der Zahl der auf dem Exekuzions-Billete ihm zugemessenen Exequenten die Exkuzions-Gebühr nach den weiter folgenden Bestimmungen eingehoben werden.

§. 13.

Die Gebühr, welche der säumige, der Exkuzion unterzogene Steuerpflichtige zu leisten hat, ist mit der allerhöchsten Entschließung vom 26. Mai 1853 mit täglichen drei Kreuzern K. M. für den Mann, vom Feldwebel abwärts, festgesetzt.

§. 14.

Nebst dieser Gebühr hat der exequirte Struerrückständner dem Militär-Exekuzions-Manne auch das Obdach und die Mittagskost, wie sie in dem Bequartierungs-Patente vom 15. Mai 1851 vorgezeichnet ist, unentgeltlich zu verabfolgen.

Der Zivil-Exequent hat nur auf das Obdach, nicht aber auf die Mittags-Kost Anspruch.

§. 15.

Diese Naturalleistung hat in dem Falle, wenn mehrere Rückständner von einem Exekuzions-Manne gleichzeitig exequirt werden, unter denselben in der Reihenfolge, welche nach Umständen von dem Gemeindevorstande zu bestimmen ist, zu wechseln.

§. 16.

Auf dem Marsche der Exekuzions-Mannschaft an den Exekuzionsort, und von demselben zurück, ist der Mannschaft sowohl Quartier, als Verpflegung von den Gemeinden oder Quartierträgern gegen Vergütung der für den Durchmarsch des Militärs festgesetzten Gebühren beizustellen.

§. 17.

Jeder Steuerrückständner hat die Exekuzionsgebühr von 3 kr. K. M. ohne weitere Rücksicht, ob Militär- oder Zivil-Exequenten verwendet werden, für die ihm zugemessene Anzahl von Exequenten, in Orten, wo die Steuern von dem Gemeinde-Vorstande eingehoben werden, bei dem Gemeindevorsteher, welcher die Exekuzions-Gebühr an das Steueramt abzuführen hat, in Orten aber, wo die Steuer-Einhebung unmittelbar von dem Steueramte besorgt wird, bei dem Steueramte zu erlegen.

§. 18.

Der Militär-Exekuzions-Mann erhält nur die einfache tägliche Gebühr von 3 kr. K. M., und zwar nach beendigter Militär-Exekuzion von dem Steueramte auf die Hand ausgezahlt; der Zivil-Exequent erhält aber die für seine Verwendung durch eine besondere Vorschrift normirten Gebühren nach beendeter Exekuzion aus der Steuer-Kasse.

§. 19.

Czas trwania egzekucyi wojskowéj lub używania egzekwentów cywilnych wyznaczony jest na dni cztérnaście. Po upływie piérwszych siedmiu dni następuje jednak podwojenie należytości egzekucyjnéj w gotowiźnie.

§. 20.

Dłużnicy podatków, którzy zaległość swoją jeszcze przed upływem zwyczajnego czasu egzekucyjnego zupełnie uiszczą i z tego się wykażą, mają od dnia tego wykazania się być uwolnieni od płacenia należytości egzekucyjnéj lub od daniny *in natura*.

§. 21.

Gdyby jednak po upływie wyznaczonego w §. 20. terminu dni cztérnastu, licząc go od dnia przybycia egzekwenta do gromady (gminy), zaległa kwota podatkowa niebyła zupełnie uiszczoną, wtedy urząd powiatowy wstrzymawszy egzekucyę piérwszego stopnia, da o tém równocześnie przełożonemu urzędowi obwodowemu wiadomość, i przy załączeniu wykazu dłużników podatkowych jeszcze w zaległości pozostałych wniesie prośbę o pozwolenie zafantowania egzekucyjnego i przedaży ruchomości, będących własnością każdego z onych dłużników.

III.
O fantowaniu i sprzedaży ruchomości.

§. 22.

Urząd obwodowy ma na wniesioną prośbę fantowania i sprzedaży ruchomości niezwłocznie i najdaléj w przeciągu 3 dni dozwolić, a wykonanie zlecić na urząd powiatowy.

§. 23.

Na pokrycie zaległości podatkowéj, jakaby po użytym bez skutku piérwszym stopniu egzekucyjnym została jeszcze do odebrania, pod egzekucyę podciągnięte być mają wszelkie, jakie się znajdują zapasy w zbożu, bydle i innych produktach gospodarczych, tudzież mobilia dłużnika.

Z tego jednak ta część, która według powszechnych zasad ekonomicznych do kapitału gospodarczego *(fundus instrictus)* i do prowadzenia gospodarstwa i rzeczy domowéj koniecznie jest potrzebną, daléj narzędzia kontrybuentowi do prowadzenia rzemiosła niezbędnie potrzebne, tudzież zwyczajnie potrzebna odzież i pościel wyłączoną być powinna.

§. 24.

Dozwolone ze strony urzędu obwodowego fantowanie ma urząd powiatowy bezzwłocznie wykonać, do czego tenże delegować ma przełożonego gromady

§. 19.

Die Dauer der Militär-Exekuzion, oder der Verwendung von Zivil-Exequenten ist auf vierzehn Tage festgesetzt. Nach Ablauf der ersten sieben Tage tritt jedoch eine Verdopplung der baren Exekuzions-Gebühr ein.

§. 20.

Jene Steuerrückständner, welche ihren Rückstand noch vor Ablauf der gewöhnlichen Exekuzionsdauer vollständig entrichten, und sich hierüber ausweisen, sind vom Tage dieser Ausweisung an von der Entrichtung der Exekuzions-Gebühr, oder von der Naturalleistung frei zu lassen.

§. 21.

Wenn jedoch nach Verlauf des im §. 20. festgesetzten Termines von vierzehn Tagen, vom Tage des Eintreffens der Exequenten in der Gemeinde gerechnet, der rückständige Steuerbetrag nicht vollständig entrichtet wäre, so hat das Bezirksamt die Exekuzion des ersten Grades einzustellen, hievon zugleich der vorgesetzten Kreisbehörde die Anzeige zu erstatten, und unter Anschluß des Ausweises über die noch mit der Steuer-Schuldigkeit im Rückstande verbliebenen Steuerpflichtigen um die Bewilligung zur exekutiven Pfändung und Feilbiethung der den betreffenden Rückständnern eigenthümlich gehörigen beweglichen Güter das Ansuchen zu stellen.

III.

Von der Pfändung und Feilbiethung beweglicher Güter.

§. 22.

Ueber das gestellte Ansuchen hat die Kreisbehörde die Pfändung und Feilbiethung der beweglichen Sachen unaufgehalten und längstens binnen 3 Tagen zu bewilligen und den Vollzug derselben dem Bezirksamte aufzutragen.

§. 23.

Zur Deckung des Steuerausstandes, welcher nach fruchtlos angewendetem ersten Exekuzionsgrade noch einzubringen erübriget, sind alle vorhandenen Vorräthe an Früchten, Vieh und sonstigen landwirthschaftlichen Produkten, dann die Fahrnisse des Steuer-Schuldners in die Exekuzion zu ziehen.

Hievon müssen aber derjenige Theil, welcher nach den allgemeinen ökonomischen Grundsätzen zum stehenden Kapitale (fundus instructus) und zum Betriebe der Wirthschaft und Haushaltung unumgänglich erforderlich ist, die zur Betreibung des Gewerbes dem Kontribuenten unentbehrlichen Werkzeuge, dann die gewöhnliche nöthige Leibeskleidung und Bettzeug ausgenommen werden.

§. 24.

Die von der Kreisbehörde bewilligte Pfändung hat das Bezirksamt ohne Aufschub in Vollzug zu setzen, welches hiezu entweder den betreffenden Gemeindevorstand

(gminy) z dwoma deputatami wydziałowymi, albo według okoliczności urzędników do przedsiębrania fantowania.

§. 25.

Przełożony gromady (gminy) wraz z deputatami wydziałowymi, którym poruczono przedsięwziąć fantowanie, lub wysłany urzędnik, mają, otrzymawszy ku temu pisemne polecenie, udać się niezwłocznie na miejsce egzekucyi, i tam w obecności dłużnika lub jego zastępcy, który w razie potrzeby ma być z urzędu postanowiony, podciągnąć z ruchomej majętności dłużnika pod fantowanie tyle, ile potrzeba na pokrycie zaległości podatkowéj i kosztów egzekucyjnych.

§. 26.

Zafantowane rzeczy mają być opisane i wraz oszacowane. W tym celu mają wszystkie fanty pod egzekucyę podciągnięte dokładnie być spisane, przy artykułach, do których się ceny targowe zastosować dadzą, mają być te ceny dodane, przy wszystkich zaś innych artykułach szacunek jaki zawezwani detaksatorowie wymiarkują, podany być powinien.

Gdyby się okazała konieczność zawezwania z innéj gromady (gminy) detaksatorów, tedy to na koszt dłużnika nastąpićby musiało.

Kosztowne i łatwe do przeniesienia fanty będą wzięte w urzędowe przechowanie.

W innych przypadkach dość będzie, jeśli zafantowane mobilia u dłużnika podatkowego będą zamknięte, a to zamknięcie zabezpieczy się przyłożeniem pieczęci urzędowéj. Fanty, jak n. p. konie, krowy i t. p., mogą pod dozorem przełożonego gromady (gminy) tymczasowie zostawione być dłużnikowi do hodowania, a nawet do użytku.

§. 27.

Protokół spisany na miejscu o przedsięwziętém fantowaniu i o detaksacyi ma obopólnie być podpisany, i od przełożonego gromady (gminy) lub urzędnika wysłanego do przedsięwzięcia fantowania urzędowi powiatowemu niezwłocznie przedłożony.

§. 28.

Urząd powiatowy rozpisze natychmiast w celu sprzedaży zafantowanych przedmiotów licytacyę w najkrótszym ile można terminie i takową w gromadzie (gminie), gdzie przedsięwzięto fantowanie, a jeźli tam nie odbywa się licytacya, także w miejscu, gdzie się taż ma przedsięwziąć, tudzież w sąsiednich miasteczkach lub miastach poda w zwyczajny sposób do wiadomości powszechnéj. O terminie tym ma być także uwiadomiony właściciel lub jego zastępca z tym

sammt zwei Ausschußmännern delegirt, oder nach Umständen Beamte zur Vornahme der Pfändung entsendet.

§. 25.

Der mit der Vornahme der Pfändung betraute Gemeindevorstand sammt den Ausschußmännern, oder der entsendete Beamte hat sich nach erhaltenem schriftlichen Auftrage sofort an den Ort der Exekuzion zu verfügen, und daselbst in Gegenwart des Rückständners oder seines Bestellten, welcher nöthigenfalls von Amtswegen aufzustellen ist, von dem beweglichen Eigenthume des Steuerschuldners soviel der Pfändung zu unterziehen, als zur Deckung des aushaftenden Steuerrückstandes, dann der erwachsenden Exekuzionskosten erforderlich ist.

§. 26.

Die gepfändeten Güter sind zu beschreiben und unter Einem abzuschätzen. Zu diesem Ende werden sämmtliche in die Exekuzion gezogenen Pfandstücke genau verzeichnet, bei jenen Artikeln, wo Marktpreise bestehen, diese, bei allen andern Artikeln aber der von den beizuziehenden Schätzleuten ermittelte Schätzungswerth angesetzt.

Würde die Nothwendigkeit eintreten, Schätzleute aus einer andern Gemeinde beizuziehen, so müßte dies auf Kosten des Rückständners geschehen.

Kostbare und leicht zu übertragende Pfandstücke werden in ämtliche Verwahrung genommen.

Sonst ist es genug, wenn die gepfändeten Fahrnisse bei dem Steuerschuldner versperrt werden, und die Sperre durch Aufdrückung des Amtssiegels versichert wird. Auch können Pfandstücke, wie z. B. Pferde, Kühe u. dgl., unter der Aufsicht des Gemeindevorstandes dem Steuerschuldner mittlerweile zur Besorgung, allenfalls auch zum Gebrauche überlassen werden.

§. 27.

Das über die vorgenommene Pfändung und Schätzung an Ort und Stelle aufzunehmende Protokoll ist allseitig zu unterfertigen, und von dem Gemeindevorstande oder dem zur Vornahme der Pfändung ausgesendeten Beamten unverzüglich dem Bezirksamte vorzulegen.

§. 28.

Das Bezirksamt hat sogleich wegen Veräußerung der gepfändeten Gegenstände eine Lizitazion auf den möglichst kürzesten Termin auszuschreiben, und dieselbe in der Gemeinde, wo die Pfändung vorgenommen wurde, und wenn dort nicht auch die Versteigerung stattfindet, auch in jenem Orte, wo die Versteigerung vorzunehmen ist, dann auch in den benachbarten Märkten oder Städten auf die übliche Weise zur allgemeinen Kenntniß zu bringen. Dieser Termin ist auch dem betreffenden Eigenthümer oder seinem

dodatkiem, że wolno mu w ciągu tego czasu uskutecznić wykupienie zafantowanych mobiliów złożeniem w gotowiźnie zaległości i kosztów egzekucyjnych.

§. 29.

Jeźli między fantami znajdują się żyjące zwiérzęta lub rzeczy zepsuciu podlegające, lub których przechowanie albo utrzymanie połączone jest z wielkiemi kosztami, to przy wyznaczaniu terminu licytacyi szczególny wzgląd na to miéć należy.

§. 30.

Jeźli rzecz zafantowana przed upływem terminu do sprzedaży wyznaczonego wykupuje się złożeniem zalegającego długu podatkowego i kosztów egzekucyjnych przy fantowaniu i detaksacyi poniesionych, tedy właściciel ma w tym względzie w urzędzie powiatowym należycie się wykazać, iżby mu zafantowane przedmioty do wolnego użytku wrócone być mogły.

§. 31.

Jeżeli zaś zafantowane przedmioty w ciągu danego terminu złożeniem w gotowiźnie długu podatkowego i kosztów egzekucyjnych niebędą wykupione, to w terminie wyznaczonym ma nastąpić ich sprzedaż licytacyjna.

Fanty mają być pojedynczo na sprzedaż wystawione. Cena kupna, o ile co do przedmiotów kosztownych osobnemi warunkami nie postanowi się co innego, ma być zawsze przy licytacyi natychmiast w gotowiźnie składana. Jeżeli jednak na wystawione na sprzedaż ruchome fanty za cenę wywołania przy detaksacyi oznaczoną nie znajdą się kupcy, to zafantowane przedmioty mogą być sprzedane także niżéj ceny wywołania.

W przypadkach zaś, gdy przy sprzedaży fantów największa cena ofiarowana jest o więcéj niż 30 procentu niższa od ceny wywołania, zastrzega się potwierdzenie urzędowi powiatowemu.

§. 32.

Koszta, które urosły przy fantowaniu, detaksacyi i sprzedaży, mają być zwrócone od egzekwowanego dłużnika, a względnie z sumy uzyskanéj z licytacyi zafantowanych mobiliów.

§. 33.

O akcie sprzedaży ma być spisany protokół, który wraz z służącym mu za podstawę protokółem o fantowaniu i detaksacyi ma być przechowany w urzędzie powiatowym, jeżeli w przypadku w §. 35. wspomnionym nie musi być przedłożony urzędowi obwodowemu. W tym protokóle wyrazić należy nazwisko zafantowanego, każdą rzecz zafantowaną, jéj wartość szacunkową, nazwisko

Bestellten mit dem Beifügen bekannt zu geben, daß es ihm frei stehe, binnen dieser Frist die Auslösung der gepfändeten Fahrnisse durch den baren Erlag des Rückstandes und der Exekuzionskosten zu bewirken.

§. 29.

Sind unter den Pfandstücken lebende Thiere oder solche Güter begriffen, welche dem Verderben unterliegen, oder deren Aufbewahrung oder Unterhalt mit großen Kosten verbunden ist, so ist hierauf bei der Bestimmung der Feilbiethungsfrist vorzugsweise Rücksicht zu nehmen.

§. 30.

Wenn das gepfändete Gut vor dem Ablaufe der zur Veräußerung festgesetzten Frist, durch den Erlag der aushaftenden Steuerschuld und der bei der Pfändung und Schätzung vorgekommenen Exekuzionskosten ausgelöst wird, so hat sich der betreffende Eigenthümer darüber bei dem Bezirksamte gehörig auszuweisen, damit ihm die gepfändeten Gegenstände zur freien Verfügung wieder übergeben werden können.

§. 31.

Werden jedoch die gepfändeten Gegenstände binnen der gegebenen Frist durch den baren Erlag der Steuerschuld und der Exekuzionskosten nicht ausgelöst, so hat an dem anberaumten Termine die versteigerungsweise Veräußerung derselben Statt zu finden.

Die Pfandgegenstände sind einzelnweise zum Verkaufe auszubiethen. Der Kauf-Preis ist, soferne nicht bei werthvollen Gegenständen durch besondere Bedingungen etwas Anderes bestimmt wird, stets bei der Feilbiethung sogleich bar zu erlegen. Wenn jedoch für die ausgebotenen beweglichen Pfandstücke um den Ausrufspreis, welcher bei der Schätzung bestimmt wurde, sich keine Kauflustigen finden, so können die gepfändeten Gegenstände auch unter dem Ausrufspreise veräußert werden.

In den Fällen aber, wo bei der Veräußerung der Pfandobjekte der Bestbot um mehr als 30 Perzente unter dem Ausrufspreise steht, ist die Bestätigung dem Bezirksamte vorbehalten.

§. 32.

Die bei der Pfändung, Schätzung und Feilbiethung erwachsenden Kosten sind von dem exequirten Rückständner und beziehungsweise aus dem Lizitazionserlöse der gepfändeten Fahrnisse zu berichtigen.

§. 33.

Ueber den Veräußerungsakt ist ein schriftliches Protokoll aufzunehmen, welches nebst dem, demselben zur Grundlage gelegenen Pfändungs- und Schätzungs-Protokolle bei dem Bezirksamte aufzubewahren ist, wenn dasselbe nicht in dem im §. 35 gedachten Falle an die Kreisbehörde vorgelegt werden muß. In diesem Protokolle ist der Name des Gepfändeten, jedes Pfandstück, dessen Schätzungswerth, der Name des Käu-

kupiciela i cenę, za którą każdą rzecz sprzedano, nakoniec dodać podpis osób urzędowych przy licytacyi obecnych.

§. 34.

Wpłynione kwoty pieniężne ma urzędnik licytacyą kierujący złożyć natychmiast do właściwego organu poboru podatków, który je zostającemu pod egzekucyą kontrybuentowi w książeczkach podatkowych formalnie pokwituje i należycie wciągnie w tabele płatnicze. Rozumié się zresztą samo przez się, że jeżeli uzyskana kwota przenosi pretensyę skarbu podatkowego wraz z wydatkami przy fantowaniu detaksacyi i sprzedaży w gotowiźnie łożonemi, przewyżka dłużnikowi podatkowemu za niestemplowanym do aktu licytacyjnego załączyć się mającym kwitem natychmiast oddaną, w razie zaś nieobecności jego do urzędu podatkowego jako depozyt na rzecz jego złożoną być powinna.

IV.

O sekwestracyi w drodze wydzierzawienia lub przez ustanowienie sekwestrującego zarządcy.

§. 35.

Jeżeli zaś u posiadaczy realności nie znaleziono żadnych przedmiotów fantowaniu podlegających, albo jeżeli zaległość podatkowa jest tego rodzaju, że zafantowaniem i sprzedażą wszystkich mobiliów nie zupełnie pokryta być może, wtedy urząd obwodowy, któremu w tym przypadku wspomniony w §. 33. akt licytacyjny ma być przedłożony, za otrzymaniem tegoż zawyrokuje natychmiast sekwestracyę przeciw dłużnikowi podatkowemu, a o tym wyroku doniesie urzędowi powiatowemu dla spiesznego wykonania bez zwłoki do wiadomości.

§. 36.

Sekwestracya może nastąpić według okoliczności albo w drodze wydzierzawienia, albo ustanowieniem sekwestrującego zarządzcy.

§. 37.

Urzędnik z urzędu powiatowego do wykonania sekwestracyi wysłany ma uczynić zajęcie wszystkich dochodów i rent odnośnéj realności, jakoto: propinacyi, młynów, browaru i t. d., atoli tylko w stosunku do kwoty wyegzekwować się mającéj, szczególnie zaś takich, z których prędszego wyegzekwowania zaległości spodziéwać się można.

Komisarz sekwestracyjny ma zaraz przy zarządzoném zamknięciu dochodów i rent ustanowić osobę zaufaną, któréj nad tém tymczasowo dozór poruczony być ma.

fers und der Preis, um welchen jedes Stück verkauft wurde, anzuführen, dann die Unterschrift der bei der Lizitazion anwesenden Amtspersonen beizusetzen.

§. 34.

Die eingegangenen Geldbeträge hat der die Lizitazion leitende Beamte sogleich an das betreffende Steuer-Einhebungs-Organ abzuführen, bei welchem dieselben den exequirten Kontribuenten in den Steuerbücheln förmlich zu quittiren, und in den Einzahlungstabellen gehörig einzutragen sind. Es versteht sich übrigens von selbst, daß, wenn der erlöste Betrag die Forderung des Steuer-Aerars, mit Einschluß der bei der Pfändung, Schätzung und Veräußerung vorgekommenen baren Auslagen, übersteigt, den Ueberschuß dem Steuerschuldner sogleich gegen eine ungestempelte, dem Lizitazionsakte beizuschließende Quittung auszufolgen, falls er aber nicht anwesend wäre, an das Steueramt zu seinen Gunsten als Depositt abzuführen ist.

IV.

Von der Sequestrazion im Wege der Verpachtung oder durch Aufstellung eines sequestrirenden Verwalters.

§. 35.

Sind jedoch bei Realitäten-Besitzern keine der Pfändung unterliegenden Gegenstände vorgefunden worden, oder ist der Steuerrückstand der Art, daß er durch die Pfändung und Feilbiethung der sämmtlichen Fahrnisse nicht vollständig berichtiget werden sollte, so hat die Kreisbehörde, welcher in diesem Falle der im §. 33 erwähnte Lizitazionsakt vorzulegen ist, bei Erhalt desselben sogleich die Sequestrazion gegen den Steuerschuldner zu verhängen, und diesen Beschluß dem Bezirksamte zur schleunigen Ausführung unaufgehalten bekannt zu geben.

§. 36.

Die Sequestrazion kann nach Umständen entweder im Wege der Verpachtung, oder der Aufstellung eines sequestrirenden Verwalters geschehen.

§. 37.

Der vom Bezirksamte zur Ausführung der Sequestrazion entsendete Beamte hat die sämmtlichen Einkünfte und Renten der betreffenden Realität, als Propinazion, Mühlen, Bräuerei u. s. w., jedoch nur im Verhältnisse des hereinzubringenden Betrages, in Beschlag zu nehmen, vorzugsweise aber jene, welche eine schnellere Einbringung des Rückstandes hoffen lassen.

Der Sequestrazions-Kommissär hat gleich bei der eingelegten Sperre der Einkünfte und Renten ein verläßliches Individuum aufzustellen, dem die Aufsicht darüber einstweilen anzuvertrauen ist.

§. 38.

Ponieważ zajęte prowenta realności pospolicie w drodze publicznéj licytacyi wydzierżawione być mają, przeto w tym celu komisarz sekwestracyjny ilość tych prowentow dokładnie spisać powinien.

Wykazu dochodów od dłużnika lub jego zastępcy zażądać i takowy pod dokładne badanie poddać należy. Co się tyczé prowentów, które są wydzierżawione, tedy ilość takowych ma być na podstawie kontraktów dzierżawnych, o ile niepodlegają żadnemu zarzutowi, wyrachowaną; co do krescencyi, o téj należy przekonać się z rejestrów gospodarskich, i szukać pomocy w rezultatach katastru podatku gruntowego.

Co do reszty gałęzi dochodów, tedy każdy na podstawie dokładnych i słusznych dat ma być wymiarkowanym.

Jeżeli wykazu dochodów z jakiejkolwiek przyczyny nie przedłożono, tedy wyprowadzenie tychże w powyższy sposób uskutecznić należy.

§. 39.

Jeżeli realność, która ma być pod sekwestracyę podciągniona, znajduje się w posiadaniu prywatnego dzierżawcy, tedy komisarz sekwestracyjny przedewszystkiém oświadczy dzierżawcy, że sposoby uzyskania zaległości podatkowych, bez względu na stosunek jego z prawa prywatnego pochodzący, przeprowadzone będą, zwłaszcza że ón, jako posiadacz przedmiotu podatkowego, ręczy za uiszczanie podatków, a dochody z realności o tyle tylko przezeń zakupionemi są uważane, o ile nie są potrzebne do umorzenia ciężaru podatkowego, że wszelako tenże przy dzierżawie swojéj utrzymać się może, jeżeli się skłoni na umorzenie zaległości wypłacić umówiony czynsz dzierżawny do kasy podatkowéj.

§. 40.

Jeżeli się dzierżawca skłoni do téj wpłaty, a przeciw rzetelności kontraktu dzierżawy, w każdym razie okazać się mającego, żadna uzasadniona nie zachodzi wątpliwość, tedy onego do bezzwłocznego złożenia jednéj z umówionych rat czynszu dzierżawnego zawezwać potrzeba.

§. 41.

Jeżeli uczyni zadość temu wezwaniu, tedy stronie odbiór pieniędzy stwierdzić, tenże w protokóle, który w przedmiocie płaty rat dzierżawnych w ogóle uskutecznianéj do kasy podatkowéj sporządzony być ma, zapisać, a odebraną kwotę pieniężną w sposób w §. 35. nadmieniony złożyć należy.

§. 42.

Jeżeli się zaś dzierżawca z jakiegokolwiek powodu nie skłoni do zapłacenia czynszu dzierżawnego do kasy podatkowéj, lub jeźli rzetelność okazanego kon-

§. 38.

Da in der Regel die mit Beschlag belegten Realitäts-Proventen im Wege der öffentlichen Versteigerung zu verpachten sind, so hat der Sequestrazions-Kommissär zu diesem Behufe das Erträgniß dieser Proventen genau zu erheben.

Der Erträgniß-Ausweis ist von dem Rückständner oder dessen Vertreter abzufordern und einer genauen Prüfung zu unterziehen. Hinsichtlich derjenigen Proventen, welche verpachtet sind, ist der Ertrag nach Maßgabe der Pacht-Kontrakte, in soferne solche keinem Bedenken unterliegen, in Anschlag zu bringen, hinsichtlich der Kreszenz sind Wirthschafts-Register, und aushilfsweise die Resultate des Grundsteuer-Katasters zu Rathe zu ziehen.

Hinsichtlich der übrigen Ertragszweige ist der Ertrag nach einer genauen und billigen Erörterung auszumitteln.

Wird aus was immer für einer Ursache der Erträgniß-Ausweis nicht beigebracht, so sind die Erhebungen in der vorstehenden Art ohne weiters zu bewerkstelligen.

§. 39.

Wenn die Realität, welche der Sequestrazion unterzogen werden soll, sich im Besitze eines Privatpächters befindet, so hat der Sequestrazions-Kommissär vor allem Andern dem Pächter zu erklären, daß die Maßregeln zur Einbringung der Steuerrückstände, ohne Rücksicht auf sein privatrechtliches Verhältniß, werden durchgeführt werden, zumal derselbe als Besitzer des Steuerobjektes für die Steuerentrichtung zu haften hat, und die Früchte der Realität nur insofern als von ihm gekauft betrachtet werden, als dieselben zur Tilgung der Steuerlast nicht nothwendig sind, daß er sich jedoch bei seinem Pachtbesitze erhalten könne, wenn er den bedungenen Pachtschilling an die Steuer-Kasse zur Tilgung des Rückstandes zu entrichten sich herbeiläßt.

§. 40.

Läßt sich der Pächter zu dieser Zahlung herbei, und waltet gegen die Richtigkeit des immer vorzuweisenden Pachtvertrages kein gegründetes Bedenken ob, so ist derselbe zum allsogleichen Erlage einer der stipulirten Pachtschillings-Raten aufzufordern.

§. 41.

Wird dieser Aufforderung Genüge geleistet, so ist der Empfang des Geldes der Partei zu bescheinigen, in dem über die Einzahlung der Pachtraten überhaupt an die Steuerkasse aufzunehmenden Protokolle ersichtlich zu machen, und der eingehobene Geldbetrag in der im §. 35 angedeuteten Art abzuführen.

§. 42.

Läßt sich aber der Pächter aus was immer für Ursachen zur Entrichtung des Pachtschillings an die Steuerkasse nicht herbei, oder unterliegt die Richtigkeit des vor-

traktu dzierzawy ulega istotnym zarzutom, które w spisać się mającym protokóle wyrażone być mają, natenczas do nowego wydzierzawienia przystąpić należy.

§. 43.

Przy sekwestratoryczném wydzierzawianiu realności w celu uzyskania zaległości podatkowych nie należy kontraktu nad rok jeden nigdy na dłuższy czas zawiérać, niż tego wymaga potrzeba umorzenia zaległości podatkowéj czynszem dzierzawy.

Jeżeli umorzenie to nastąpiło zapłaceniem z góry czynszu dzierzawy odpowiednio do zaległości podatkowéj, tedy skarb podatkowy dalszego zapłacenia z góry czynszu dzierzawnego przyjmować nie powinien, albo jeśliby zaległość miała być opuszczoną, natenczas zapłacona z góry kwota czynszu dzierzawnego ma być wydana właścicielowi realności, dzierzawca zaś ma pozostać w używaniu dzierzawy aż do czasu upływu kontraktu dzierzawnego.

Intabulacyę sekwestratorycznych kontraktów dzierzawy, które od urzędów obwodowych zatwierdzone być mają w księgach publicznych, przedsiębrać wolno, choćby nawet będący w zaległości właściciel realności na wydzierzawienie w ogóle, lub na warunki kontraktu dzierzawy w szczególności nie zezwolił, zwłaszcza że władze polityczne mają i tak obowiązek nie przyjmować w takie kontrakty dzierzawy żadnych warunków, któreby się odpowiedniemu zagospodarowaniu i interesowi właściciela sprzeciwiały.

§. 44.

Jeżeli zaś zamiar sekwestratorycznego wydzierzawienia realności pozostał bez skutku, lub jeżeli uznano, że ofiarowany czynsz dzierzawny nie jest do przyjęcia, to należy przystąpić do ustanowienia sekwestratora zaopatrzonego w potrzebne pełnomocnictwo, przyczém trzeba mieć na uwadze cel podwójny:

a) spieszne i rzetelne złożenie do kasy podatkowéj wszystkich wpływających pieniędzy, i

b) zachowanie sekwestrowanéj realności od szkody.

§. 45.

Sekwestrator, który od urzędu powiatowego otrzyma potrzebną instrukcyę, obejmie według inwentarza zarząd realności i ma przyjąć odpowiedzialność za to, że wszelkie dochody, na które sekwestr położono, tak długo w właściwéj kasy podatkowéj składane będą, aż ciążąca zaległość wraz z kosztami egzekucyjnemi całkowicie będzie pokryta.

gewiesenen Pachtvertrages wesentlichen, in dem aufzunehmenden Protokolle auseinanderzusetzenden Bedenken, ist so zu einer neuerlichen Verpachtung zu schreiten.

§. 43.

Bei der sequestratorischen Verpachtung einer Realität zu Einbringung von Steuerrückständen, ist der Vertrag über die Dauer eines Jahres hinaus nie auf längere Zeit zu schließen, als nöthig ist, um durch den Pachtzins den Steuerrückstand zu tilgen.

Wenn diese Tilgung durch eine dem Steuerrückstande entsprechende Vorausbezahlung des Pachtzinses erfolgt ist, darf das Steuer-Aerar eine weitere Vorausbezahlung des Pachtzinses nicht mehr annehmen, oder wenn der Rückstand nachgesehen werden sollte, so ist der vorausbezahlte Pachtzinsbetrag dem Eigenthümer des Gutes zu erfolgen, der Pächter aber hat im Genuße des Pachtgutes bis zum Ablauf der Pachtzeit zu bleiben.

Die Einverleibung von sequestratorischen Pachtverträgen, welche von der Kreisbehörde zu genehmigen sind, ist in den öffentlichen Büchern vorzunehmen auch dann gestattet, wenn der im Rückstande befangene Gutseigenthümer in die Pachtung überhaupt, oder in die Bedingungen des Pachtvertrages insbesondere nicht gewilliget hat, zumal den politischen Behörden ohnehin zur Pflicht gemacht wurde, in solche Pachtverträge keine der zweckmäßigen Bewirthschaftung und dem Interesse des Eigenthümers widersprechenden Bedingungen aufzunehmen.

§. 44.

Ist jedoch der Versuch zur sequestratorischen Verpachtung einer Realität ohne Erfolg geblieben, oder der angebothene Pachtschilling nicht annehmbar befunden worden, so ist zur Aufstellung eines mit der nöthigen Vollmacht versehenen Sequesters zu schreiten, wobei ein doppelter Zweck im Auge behalten werden muß:

a) Die schleunige und richtige Abfuhr aller eingehenden Gelder an die Steuerkasse, und

b) die Verwahrung des sequestrirten Gutseigenthums vor Schaden.

§. 45.

Der Sequester, welcher von dem Bezirksamte die nöthige Instrukzion erhält, übernimmt inventarmäßig die Verwaltung der Realität, und ist dafür verantwortlich zu machen, daß die ganzen Einkünfte, welche unter Sequestrazion gelegt werden, insolange an die betreffende Steuerkasse abgeführt werden, bis der aushaftende Rückstand sammt den Exekuzionskosten vollkommen berichtigt ist.

Sekwestrator ma być zaprzysiężony i pospolicie składa stosowną kaucyę.

§. 46.

Skoro cała zaległość jest zupełnie uzyskaną, sekwestrator uwiadomi o tém urząd powiatowy.

Urząd powiatowy, otrzymawszy przekonanie o umorzeniu całéj zaległości, zarządza niezwłocznie zniesienie sekwestracyi, oddanie według inwentarza zarządu realności, i doniesie o tém urzędowi obwodowemu.

§. 47.

Sekwestrator, w którego zarząd dłużnik pod sekwestracyą będący każdego czasu wglądać może, urzędowi powiatowemu przekłada co miesiąc wykaz dochodów kwot w kasie podatkowéj składanych, i przepuszczonych wydatków, a w 30 dni po ukończonéj sekwestracyi, albo jeźli ta trwa dłużéj niż rok, z końcem każdego roku składa formalną kalkulacyę z sekwestracyi, którą przejrzawszy urząd powiatowy, właścicielowi realności urzędownie doręczy.

§. 48.

Mierną remuneracyę dla sekwestratora ma urząd obwodowy według zachodzących szczególnych okoliczności i w stosunku do mniejszych lub większych trudów z administracyą połączonych, na wniosek urzędu powiatowego w ten sposób wyznaczyć, iżby sekwestrator w dyetach nie niżéj dwóch, a nie nad pięć reńskich pobiérał.

Oprócz tego ma prawo żądać wynagrodzenia spowodowanych sekwestracyą kosztów podróży i innych wydatków.

Koszta te ma ponosić właściciel sekwestrowanéj realności.

V.

O sprzedaży dóbr nieruchomych.

§. 49.

Gdyby nakoniec po daremném użyciu egzekucyi wojskowéj lub cywilnych posłańców karnych, ani przez przedsiębrane fantowanie i wystawienie na sprzedaż ruchomości, ani przez sekwestracyę dochodów dług podatkowy nie mógł być całkowicie uzyskany, i przeto musiano przystąpić do sprzedaży majętności nieruchoméj, wtedy ma urząd obwodowy uwiadomić o tém podatkową władzę krajową, która zarządzi dalsze potrzebne środki.

Der Sequester ist zu beeiden, und hat in der Regel eine angemessene Kauzion zu leisten.

§. 46.

Sobald der ganze Rückstand vollkommen eingebracht ist, hat der Sequester dem Bezirksamte die Anzeige zu erstatten.

Das Bezirksamt verfügt nach erlangter Ueberzeugung von der Tilgung des ganzen Rückstandes unverweilt die Aufhebung der Sequestrazion, die inventarmäßige Zurückgabe der Verwaltung der Realität, und erstattet hiervon die Anzeige an die Kreisbehörde.

§. 47.

Der Sequester, in dessen Gebarung der Sequestrirte jederzeit Einsicht nehmen kann, hat monatlich einen Ausweis über die Einnahmen, über die an die Steuerkasse abgeführten Beträge und über die passirten Auslagen dem Bezirksamte vorzulegen und binnen 30 Tagen nach beendeter Sequestrazion, oder wenn sie über Ein Jahr dauert, mit Ausgang jeden Jahres eine förmliche Sequestrazions-Rechnung zu legen, welche das Bezirksamt nach genommener Einsicht dem Eigenthümer der Realität ämtlich zustellt.

§. 48.

Die mäßige Remunerirung des Sequesters ist nach den besonderen Umständen und dem Grade der mit der Administrazion verbundenen Mühewaltung über Antrag des Bezirksamtes von der Kreisbehörde derart zu bestimmen, daß der Sequester ein Taggeld nicht unter zwei Gulden und nicht über fünf Gulden bezieht.

Außerdem hat er die Vergütung der durch die Sequestrazion etwa veranlaßter Reisekosten und anderen Auslagen anzusprechen.

Den dießfälligen Aufwand hat der betreffende Realitätenbesitzer zu tragen.

V.

Von dem Verkaufe der unbeweglichen Güter.

§. 49.

Wenn endlich nach fruchtlos versuchter Militär-Exekuzion oder Verwendung von Zivilstrafboten weder durch die vorgenommene Pfändung und Feilbiethung beweglicher Sachen, noch durch die Sequestrazion der Einkünfte die Steuerschuld vollständig eingebracht werden könnte, und daher zur Veräußerung des unbeweglichen Gutes geschritten werden müßte, so ist von der Kreisbehörde die Anzeige an die Steuer-Landesbehörde zu erstatten, welche das weitere Nöthige einleiten wird.

VI.

Zakończenie.

§. 50.

Te postanowienia wchodzą z ustanowieniem urzędów powiatowych w moc obowiązującą i mają być także zastosowywane do przymusowego odbioru zaległości w takich podatkach, które według istniejących przepisów w sposób przepisany w celu uzyskiwania zaległych podatków monarchicznych mają być uzyskiwane.

§. 51.

Organa, na których spoczywa wykonawstwo tych postanowień, są odpowiedzialne za ścisłe ich zachowanie, a Naczelnicy obwodowi mają tak z swéj osoby, jakotéż przez inspektorów i podinspektorów podatkowych, czuwać troskliwie nad dokładném ich wykonaniem, osobliwie w tych powiatach i gromadach (gminach), gdzie się spostrzegać daje nagromadzenie zaległości podatkowych i dowolne postępowanie w przeprowadzeniu środków przymusowych.

§. 52.

Jeżeli z powodu oporu w płaceniu podatków ze strony całych gromad (gmin), lub przynajmniéj większéj części opodatkowanych okaże się potrzebna asystencya wojskowa, takową urząd obwodowy w drodze stosownéj ma zarządzić i przyzwać; wysłanéj zaś asystencyi wojskowéj należy kosztem dłużników tak podczas dawania asystencyi, jakotéż w drodze tam i z powrotem dawać kwaterę żołniérzom od feldwebla nadół, także dostarczyć przepisany na czas przemarszu prowiant, niemniéj tak oficerom, jeżeli mają prawo do tego, jakotéż żołniérzom odpowiedni dodatek, którego oznaczenie późniejszemu osobnemu postanowieniu zostawia się.

Madurowicz m. p.

Uwaga. Przepisy te wyszły także w dodatku do Dziennika rozporządzeń dla służbowego okręgu austryackiego Ministeryum Skarbu, wydanego od ces. król. galic. krajowéj Dyrekcyi skarbowéj dnia 17. Grudnia 1855. r. w tomie II. roku 1855. pod nr. 65.

VI.

Schlußbestimmungen.

§. 50.

Diese Bestimmungen treten mit der Aufstellung der Bezirksämter in Wirksamkeit und haben auch bei der zwangsweisen Eintreibung von Rückständen solcher Abgaben Anwendung, welche nach den bestehenden Vorschriften auf die zur Einbringung rückständigen landesfürstlichen Steuern vorgeschriebene Art einzubringen sind.

§. 51.

Die mit der Ausführung betrauten Organe sind für die genaue Befolgung verantwortlich, und haben die Kreisvorsteher sowohl selbst, als auch durch die Steuer-Inspektoren und Unterinspektoren den genauen Vollzug besonders in jenen Bezirken und Gemeinden sorgfältig zu überwachen, in welchen ein Anhäufen von Steuer-Rückständen und ein willkührlicher Vorgang in der Ausführung der Zwangsmaßregeln wahrzunehmen ist.

§. 52.

Wenn wegen Steuer-Renitenz ganzer Gemeinden, oder doch einer größeren Zahl von Steuerpflichtigen, die Militär-Assistenz nöthig erscheint, ist dieselbe im geeigneten Wege von der Kreisbehörde einzuleiten und in Anspruch zu nehmen; der entsendeten Militär-Assistenz ist auf Kosten der Schuldtragenden sowohl während der Assistenzleistung, als auch auf dem Hin- und Rückmarsche die Unterkunft, der Mannschaft vom Feldwebel abwärts auch die gesetzliche Durchzugsverpflegung, und sowohl den Offizieren, insoferne sie darauf Anspruch haben, als auch der Mannschaft eine entsprechende Zulage, deren Betrag einer weiteren besonderen Bestimmung vorbehalten wird, zu verschaffen.

Madurowicz m. p.

Anmerkung. Ist auch als Beilage zu dem Verordnungsblatte für den Dienstbereich des österreichischen Finanzministeriums herausgegeben von der k. k. galizischen Finanz-Landes-Direkzion unter Nr. 65, Band II, Jahrgang 1855, am 17. Dezember 1855 erschienen.

32.

Reskrypt c. k. Namiestnictwa z dnia 9. Grudnia 1855. l. 45,935.

wydany do wszystkich urzędów obwodowych,

o środkach przeciw zaumarciu (letargowi) w chorobach cholerycznych.

W Mościskach, w obwodzie Stryjskim, wydarzył się podczas grasującéj tam w miesiącu Lipcu r. b. cholery epidemicznéj przypadek, że mieszkaniec tameczny Metrofan Sass, którego w drugi dzień po zachorowaniu na cholerę wśród gwałtownych kurczów miano już za umarłego, i właśnie miano kłaść na katafalk, podczas obmywania ciała ciepłą wodą okazał powrót czerwoności skóry, czém domownicy spowodowani do dalszego naciérania jego ciała, otrzymali niebawem tę nagrodę swych usiłowań, że zaumarły widocznie odzyskał życie i zupełną świadomość, a w mniemaniu, że podczas choroby popadł był w sen głęboki, tak szybko przychodził do zdrowia, że trzeciego dnia po tym wypadku mógł już chodzić około gospodarstwa swego.

Poleca się zatém c. k. urzędowi obwodowemu, aby o tym urzędownie stwierdzonym przypadku zaumarcia (letargu) lékarzy tamecznego obwodu i wszystkich księży w onymże pastérzujących zawiadomiwszy, organa te przy zwróceniu ich uwagi na niejedno dawniejsze zdarzenie temu podobne, zawezwał do najczynniejszego wpływania na scisłe przestrzeganie postanowień w §. 18. przepisu normalnego z dnia 14. Maja 1848. r. l. 39,911. zawartych, opiéwających o postępowaniu ze zmarłymi na cholerę, i obserwowaniu tychże, a oraz wyraziście przypomniał, iżby szczególnie także przy każdéj sposobności dążyły ku temu, ażeby, gdzieby spostrzegano jakikolwiek znak wskazujący choćby tylko odległą możliwość zachodzącego zaumarcia (letargu), nie zaniedbywano nigdy niezwłocznego i wytrwałego przedsiębrania środków przywrócenia życia, między któremi z najbliższym względem na spowodowane cholerą zaumarcie, w szczególności wytrwałém naciéraniem całéj powiérzchni ciała i starannemu ogrzéwaniu wszelkiemi sposobami i we wszystkich formach osobliwszą skuteczność przypisać należy.

Gołuchowski m. p.

33.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Grudnia 1855. l. 47,762.,

względem podatku dochodowego od fasyonowanych rent i obligacyj uwolnienia gruntu od ciężarów.

Wysokie c. k. Ministeryum Skarbu rozporządziło reskryptem z dnia 24. Października r. b., l. 15,197/1,559., że renty uwolnienia gruntu od ciężarów tam,

32.

Statthalterei-Erlaß vom 9. Dezember 1855, Z. 45935,

an alle Kreisbehörden,

über die Maßregeln gegen den Scheintodt bei Cholera-Erkrankungen.

Zu Mościska, Stryer Kreises, hat sich während der dort im Monate Juli l. J. bestandenen Cholera-Epidemie der Fall ergeben, daß der Ortsinsasse Metrofan Saß, der am zweiten Tage seiner, von heftigen Krämpfen begleiteten Erkrankung an der Cholera schon für entseelt gehalten wurde, und eben auf das Leichenbett gelegt werden sollte, während des Abwaschens seines Körpers mit warmen Wasser ein Wiederkehren der Hautröthe verrieth, wodurch die Hausgenosse zum fortgesetzten Reiben seines Körpers veranlaßt, bald den Lohn ihrer Bemühungen ernteten, daß der Todgehaltene zum deutlichen Leben und vollem Bewußtsein wieder gelangte, und angebend, daß er in seiner Krankheit von einem tiefen Schlafe überfallen wurde, so rasche Fortschritte in der Wiedergenesung machte, daß er am dritten Tage nach diesem Vorfalle schon seinen Wirthschaftsgeschäften nachgehen konnte.

Die k. k. Kreisbehörde wird angewiesen diesen ämtlich konstatirten Fall des Scheintodes dem Sanitäts-Personale im Kreise und sämmtlichen Ortsseelsorgern bekannt zu machen, und diese Organe mit Hinweisung auf mehrere früheren gleichartigen Erfahrungen zur thätigsten Einwirkung auf die genaue Beobachtung der rücksichtlich der Behandlung und Beobachtung der an der Cholera Verstorbenen im §. 18 der Normal-Vorschrift vom 14. Mai 1848 Z. 39911 vorgezeichneten Bestimmungen mit der nachdrücklichen Erinnerung aufzufordern, daß dieselben insbesondere auch bei jeder Gelegenheit im Wege der Belehrung dahin zu wirken haben, damit in Fällen, in denen irgend ein, auch nur für die entfernte Möglichkeit des obwaltenden Scheintodes sprechendes Zeichen wahrgenommen wird, die sogleiche und ausdauernde Vornahme der Wiederbelebungsversuche nie verabsäumt werde, unter denen in nächster Beziehung auf den, durch die Cholera bedingten Scheintod, namentlich andauernden Reibungen der ganzen Körper oberfläche, und der sorgfältigen Zuwendung der Wärme auf allen Wegen und in allen Formen der vorzüglichste Werth zuerkannt werden muß.

Goluchowski m. p.

33.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 20. Dezember 1855, Z. 47762,

in Betreff der von den Grundentlastungsrenten und Obligazionen zu fatirenden Einkommensteuer.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat mit dem Erlaße vom 24. Oktober d. J. Z. 15197/1559 bedeutet, daß die Grundentlastungsrenten dort, wo noch keine Schuld-

gdzie nie wystawiono jeszcze obligacyi na rzetelnym uznany kapitał indemnizacyjny, wprawdzie od chwili, gdy wszystkie do jednego i tego samego korpusu dóbr należące, według postanowień najwysz. patentu z dnia 4. Marca 1849. r. wyprowadzone kwoty indemnizacyjne i wykupne są zupełnie zlikwidowane, tworzą przedmiot podlegający podatkowi dochodowemu, że jednak podciągnienie tych rent pod podatek dochodowy według ogólnych dla dochodu III. klasy ważnych przepisów odbywać się ma, że więc te renty od stron dopiéro po uznaniu ich rzetelności, i to podług stanu majątku i dochodu, z końcem Października tego roku administracyjnego, w którym nastąpiło to uznanie, fasyonowane być mają, zatém podług tego stanu renty te potém także pod wymiar podatku na przyszły rok administracyjny mają być podciągnięte.

W ten sam sposób należy postępować z prowizyą od wydanych stronom obligacyj indemnizacyjnych.

Gołuchowski m. p.

verschreibungen über die liquiden Kapitalsentschädigungen ausgestellt sind, zwar von dem Augenblicke an, wo die sämmtlichen zu einem und demselben Gutskörper gehörigen, nach den Bestimmungen das a. h. Patentes vom 4. März 1849 ermittelten Entschädigungs- und Ablösungsbeträge vollständig liquidirt sind, ein der Einkommensteuer unterliegendes Objekt bilden; daß jedoch die Einbeziehung dieser Renten in die Einkommensteuer nach den allgemeinen, für das Einkommen der III. Klasse geltenden gesetzlichen Bestimmungen zu geschehen hat, daher diese Renten von der Parthei erst nach der Flüssigmachung derselben, und zwar nach dem Vermögens- und Einkommenstande, mit Ende Oktober jenes Verwaltungsjahres einzubekennen sind, in welchem die Flüssigmachung erfolgt ist, nach welchem Stande diese Renten dann auch in die Steuerbemessung für das nächste Verwaltungsjahr einzubeziehen sind.

Auf dieselbe Weise sind auch die Interessen der den Parteien ausgefolgten Grundentlastungs-Obligazionen zu behandeln.

Goluchowski m. p.

BIBLIOTH: UNIV:
JAGELLONICA